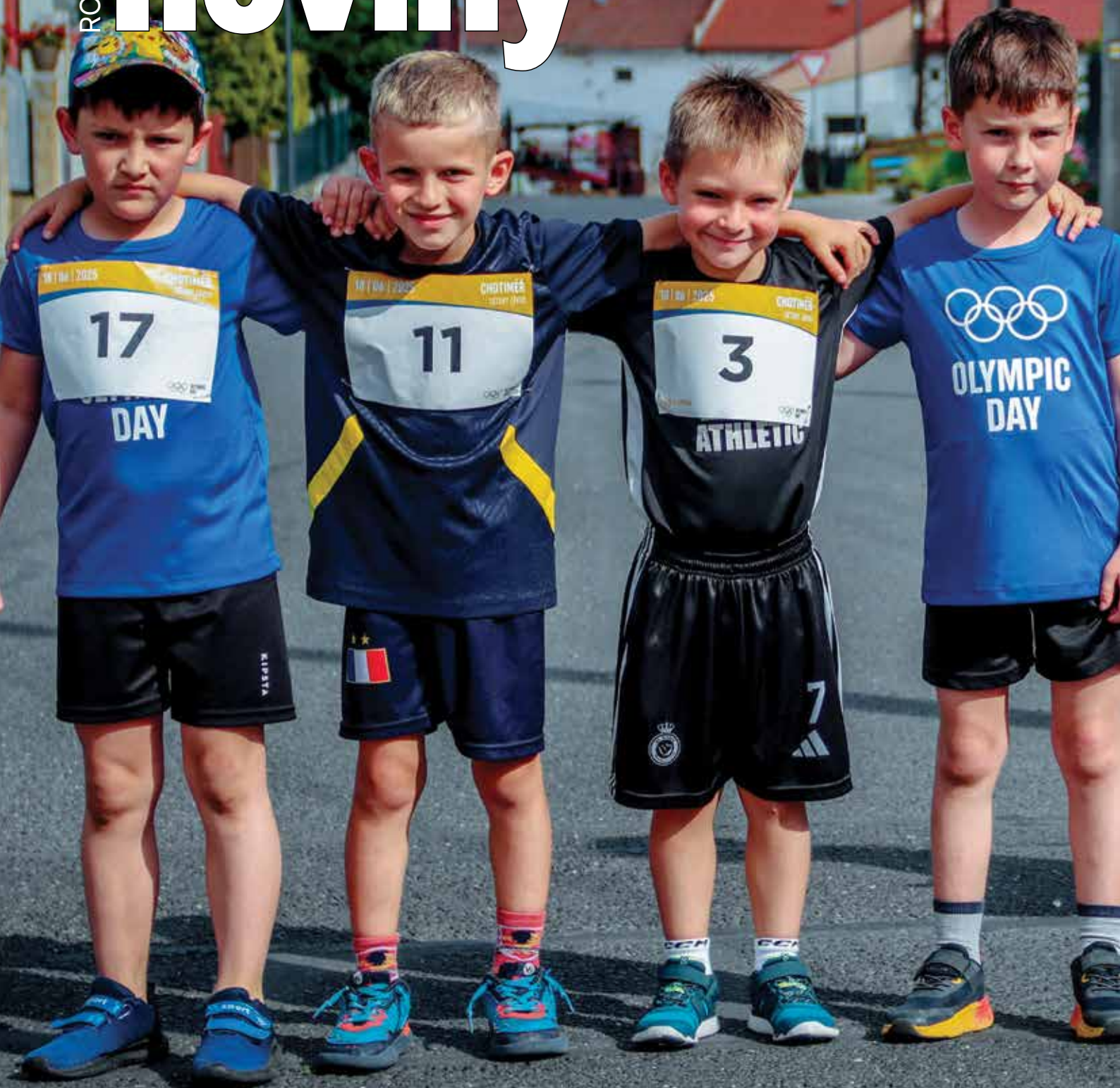

ROK 2025 | ČÍSLO 18

Chotiměřské noviny

Slovo starosty

Milí sousedé,

nemohu začít jinak než velkým poděkováním celé redakci Chotiměřských novin, která několik týdnů, ve svém volnu intenzivně pracovala na nové tváři těchto radničních listů. Výsledek snahy této party právě držíte v ruce.

Pro vylepšení vzhledu a novou grafiku jsme se rozhodli v návaznosti na nedávné ocenění pro Krajské noviny roku 2024 od společnosti Kvalikom. Přes slova chvály jsme viděli i další prostor pro zlepšení a růst, a proto jsme dali na slova zakladatele moderního managementu Petera Druckera: „Innovate or die!“ (volně přeloženo „Inovuj nebo skončíš.“), a ladili novou podobu Chotiměřských novin. Cílem práce grafičky Jany Formánkové a redakční rady ve složení Vašek Douđa, Hanka Doudová a Věrka Sedláková, bylo přinést vzdušnější a svěží vzhled, který Vás bude bavit a snese parametry moderního magazínu pro dvacátá léta 21. století. Věříme, že se dobrý úmysl podařil a nové číslo Vám udělá radost.

Pokud je řeč o Chotiměřských novinách, je třeba také připomenout jejich jubileum. Letos je to totiž pět let od okamžiku, kdy vyšlo první číslo. Psal se květen 2020 a tehdy zcela neplánovaně bylo plné slov „roušky“, „karanténa“ a samozřejmě „koronavirus“. Je to UŽ pět let, nebo TEPRVE pět let? Někdy vypadá čas korony skutečně jako pravěk. Ale vidíte sami, že to zvláštní období tu bylo nedávno. Jen ten ČAS letí nějak rychle a my na to obČAS zapomínáme.

V redakci jsme nechtěli přípravu nového čísla uspěchat, a proto jsme si dali naČAS a vychází trochu později, než bylo v plánu. Na druhé straně je obsahově bohatší a Vy si tak na startu podzimu můžete vychutnat narozeninové Chotiměřské noviny v plnotučné verzi. Předpokládáme, že další číslo bude připraveno po Novém roce, tedy už s číslovkou šest na konci.

A jsme opět u neúprosného ČASu. Letí snad rok od roku rychleji? Samozřejmě, že ne. Jen nám to tak v návalu práce, starostí a snad i radostí připadá. Měří všem stejně a jak ho naplníme, je jen na každém z nás. V redakci Chotiměřských novin i v obci se dál budeme snažit naplnit ho tak, aby dával smysl.

Děkuji všem, kteří nám pomáhají, a přeji hezké čtení našeho nového ČASopisu.

S úctou

Jakub Wejskytěl

Obsah

5 Obec informuje

10 Ze života obce

22 Spolkový život

24 Z okolí

28 Příběh

30 Volný čas

Napište nám

Máte jakoukoliv připomínku k dění v obci? Potřebujete veřejně vyjádřit svůj názor k aktuální situaci, radnici či chcete obyvatelům něco vzkázat, poděkovat či si postěžovat? Napište nám! Příspěvky, prosím, zasílejte na e-mailovou adresu: obec@chotimer.cz.

Chotiměřské noviny vydává obec Chotiměř (Chotiměř 66, 410 02, Lovosice, obec@chotimer.cz, IČO: 00556211) jako periodický tisk územního samosprávného celku 4x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 23871. Číslo vydání: 18, 2025.

Redakční rada: Hana Douďová, Václav Douďa, Věra Sedláková. Grafická úprava, litografie, sazba: Jana Formánková

Titulní foto: Radim Wajshajtl, Tisk: Tiskárna Latislav, Ke mlýnu 229, 411 11 Sulejovice. Uzávěrka dalšího čísla: 30. 11. 2025

Obec informuje

“STŘEDOHOŘÍ Z LETADLA JE PASTVOU PRO OČI,”

říká letecký fotograf Tomáš Hora.

Stalo se tradicí, že každých pět let proběhne nad obcí letecké snímkování, aby byl uchován obraz vesnice a zaznamenán její vývoj z výšky a nadhledu. Stalo se tak i letos a stejně jako v předchozích případech je autorem fotografie Tomáš Hora z Karlových Varů. Fotografování obcí a měst z letadla provádí po celé zemi už téměř 35 let.

České středohoří má v jeho srdci zvláštní místo, především kvůli kulise, kterou nabízí. V čase dronů a nejrychlejšího rozvoje fototechniky v historii zůstává zastáncem klasické fotografie, která má podle něj zvláštní kouzlo.

Chotiměř letos fotil opět na přelomu května a června a snímek tentokrát zachytil v pozadí Milešovku. Díky tomu můžeme porovnat dnešní fotografii s jedním z prvních snímků z počátku 21. století.

V čem je focení leteckých snímků v Českém středohoří specifické?

Létání nad Středohořím je krásné, je pastvou pro oči. Specifické je tím, že většina starostů obcí chce mít na snímku v pozadí dominantu, jakou je Milešovka či Lovoš.

Jak se fotí obec Chotiměř, která leží mezi dvěma výraznými kopci: Lovošem a Milešovkou? Je to snadnější ve srovnání třeba s obcemi v Polabí?

Chotiměř se fotí bez problémů, dopředu dle požadavku známe kompozici snímku, víme, zda musíme přiletět kvůli slunečnímu svitu v dopoledních či odpoledních hodinách. Ve srovnání s obcemi v Polabí je rozdíl hlavně v tom, že všichni požadují mít na snímku horu Říp.

Jaké je ideální roční období pro focení obcí?

A která denní doba?

Ideální pro letecké snímky je jednoznačně květen, příroda je v plné síle, zeleň svěží, slunce vysoko a má silnou intenzitu. Letní snímky už hezké nejsou, příroda vybledne a snímky ve srovnání s květnem neobstojí.

V čem se letecké snímkování liší od stále populárnějšího focení dronem? V čem jsou jeho specifika?

Snímkování obcí dronem v mém oboru je vlastně nesmysl. Dron je pomalý a za den stihne snímkovat sotva 5 až 10 obcí, zatímco letadlo krásné počasí plně využije a nafotit i 100 není problém. Navíc 99 % dronů smí létat jen do 100 metrů nad terénem a z této výšky obec kvalitně fotit nelze. Z letadla se nejčastěji fotí ze 300 metrů, ale větší města klidně i z 800. Když se náklady rozpočítají, je drahé letadlo paradoxně levnější než dron.

Jaký typ letadla k focení využíváte a s jakou technikou pracujete?

Posledních 20 roků létáme s čtyřmístnou Cessnou 172, hornoplošníkem s vyklápěcím okénkem z letiště Pesvice u Chomutova. V letadle jsme tři: pilot, fotograf a navigátor. Letos se fotilo zrcadlovkou Nikonem D810 36mpix.

Máte přibližnou představu kolik leteckých snímků jste ve své kariéře vyfotil?

To opravdu nemám. Snímkováním pro obce se zabývám 34 sezónu a záběrů byly určitě statisíce.

Opět volby

tentokrát parlamentní

První víkend v říjnu bude po celé zemi ve znamení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Datum stanovil prezident republiky na základě zákona o volbách do PČR, a proto se volební místnost otevře v pátek 3. října ve 14:00 také v Chotiměři. Zvoleno bude 200 poslanců a jde vůbec o první volby v České republice, při kterých je možné využít korespondenční hlasování.

V posledních volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky 2021 skončila na prvním místě s 27,8 % hlasů liberálně konzervativní koalice SPOLU (skládající se z ODS, KDU-ČSL a TOP 09). Druhé skončilo ANO 2011 a třetí koalice Piráti a Starostové.

V obci Chotiměř před čtyřmi lety zvítězilo ANO 2011 se ziskem 39 % hlasů. Volební účast tehdy činila 71,61 %, což bylo o 10 % více ve srovnání s volbami v roce 2017. Na Lovosicku to pak naši obec zařadilo na 6. místo.

JAK VOLIT?

Sadu volebních lístků obdržíte do poštovní schránky na adresu svého bydliště nejpozději tři dny před začátkem voleb. Pokud se tak z nějakého důvodu nestane nebo hlasovací lístky ztratíte, vždy můžete požádat o náhradní sadu přímo ve volební místnosti.

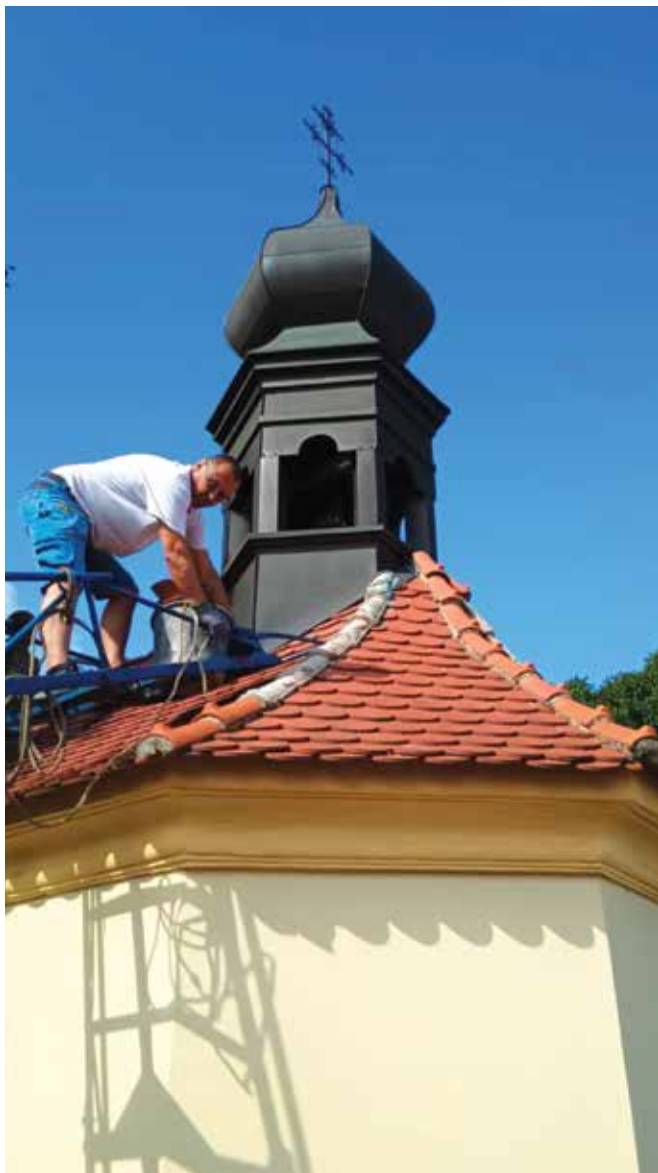
Volební lístek je vždy vytištěný samostatně pro kandidátku jedné politické strany, hnutí či koalice. Volič hlasuje buď pro celou kandidátku v navrhované podobě (varianta bez úpravy hlasovacího lístku), nebo v rámci kandidátky může udělit nejvýše čtyři přednostní hlasy, kterými zvýhodní označené kandidáty. Přednostní hlas se uděluje tzv. kroužkováním – tedy zakroužkováním pořadového čísla vybraného kandidáta.

Pokud udělíte více než povolené čtyři preferenční hlasy, bude váš volební lístek stále platný. K vašemu kroužkování však nebude přihlédnuto a hlas se započítá pro celou kandidátku (jako byste nekroužkovali).

NEJSEM DOMA. CO S TÍM?

Rádi byste odevzdali svůj hlas, ale v termínu voleb do Poslanecké sněmovny nebudete v místě svého trvalého bydliště? Voleb se stále můžete zúčastnit. Musíte si ale požádat o voličský průkaz. Ten vám umožní hlasovat v kterékoliv volební místnosti na území ČR či zastupitelském úřadu v zahraničí. Během samotné volby pro vás poté platí stejná pravidla jako pro ostatní voliče. Voličský průkaz ale musíte předložit volební komisi, která si jej ponechá.

Vůbec poprvé mohou Češi využít také korespondenční volbu. Ta bude umožněna občanům, kteří dlouhodobě žijí v zahraničí. Zájemci o korespondenční volbu musí být zapsáni ve zvláštním seznamu voličů u místní ambasády. Hlasování je určeno osobám, kteří mají v zahraničí bydliště nebo zde pobývají dlouhodobě – například kvůli studijnímu či pracovnímu pobytu. Netýká se turistů, kteří jsou v době voleb mimo ČR.

Práce v obci

OPRAVA KAPLIČKY OMÍTKY VE ŠKOLCE ČERSTVÉ NÁTĚRY

Kaplička na návsi

Malou a rychlou rekonstrukcí prošla nedávno střecha kaple sv. Jana Nepomuckého na chotiměřské návsi. Při kontrole bylo zjištěno, že velká část hřebenáčů je uvolněna a některé hrozily pádem. Proto bylo přistoupeno k odstranění původního ukotvení a všechny hřebeny byly nově přilepeny. Kapli samotnou čeká renovace v nejbližších letech. Ve špatném stavu jsou omítky, které ničí vztlínající vlhkost a na opravu čeká také původní oltář a sošky. Aby na tyto práce mohlo být žádáno o dotace a celý proces proběhl snáze a pod dohledem památkářů, zažádala obec o prohlášení kapličky kulturní památkou a její následné vložení do památkového katalogu. Návrh byl zpraco-

ván během letních měsíců Bc. Eliškou Draslarovou z Centra dokumentace FF UJEP Ústí nad Labem pod supervizí vedoucího Centra pro dokumentaci a digitalizaci kulturního dědictví Katedry historie PhDr. Kamila Podroužka Ph.D. Oběma patří velké díky za přípravu podkladů a zaměření a dokumentaci stavby. Jakmile bude proces dokončen, následuje příprava záměru, zpracování projektové dokumentace a samozřejmě práce na získání finančních prostředků na opravu.

Mateřská škola

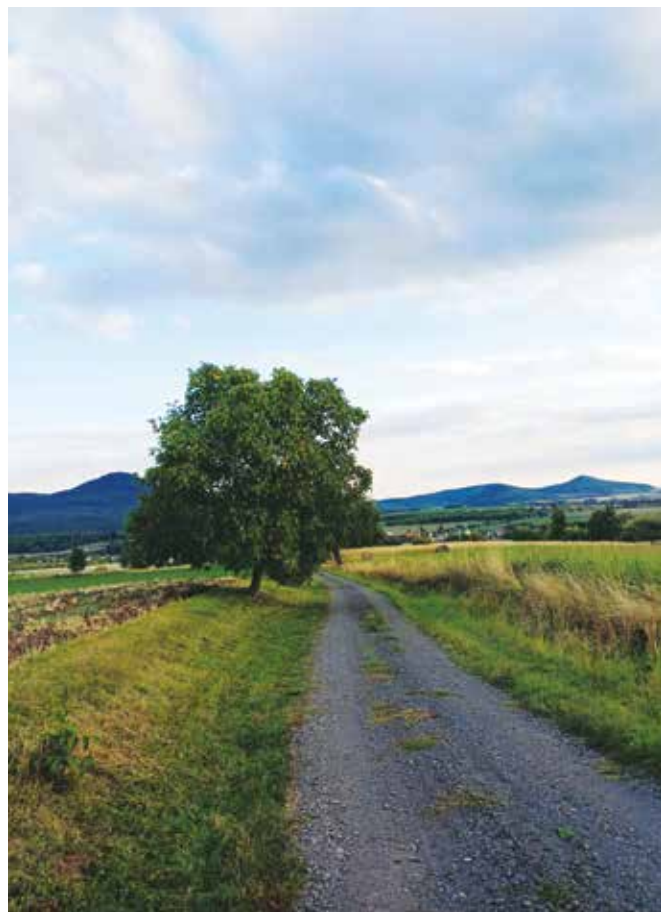
Letní pauza v mateřské školce byla využita pro opravu opadávajících částí omítek. Vlhkost

zpracovala v uplynulých letech prakticky na všech stranách stavby a kromě estetických důvodů mohly být úlomky zdiva nebezpečné svému okolí. Staré části tedy byly odstraněny, kritické plochy vyspraveny a opatřeny novým nátěrem. Místa oprav jsou nyní díky perfektní práci firmy pana Miroslava Berana prakticky k nepoznání.

V následujících měsících dojde také na odizolování míst, ze kterých vzlíná vlhkost, aby bylo zabráněno dalšímu pronikání vlhkosti do zdiva.

Údržba zeleně, odpady, nátěry

Jendou z hlavních náplní práce technické čety obce byla v uplynulých měsících pochopitelně údržba zeleně. Díky vydatné zálivce a střídání deštivých a teplých dnů především v první polovině léta bylo této činnosti výrazně více než v letech suchých a horkých. Velké díky tedy patří pod vedení pana Šichmana, která udržuje plochy a hřiště v obci

a okolí posekané, čisté a cesty a pěšiny od Kořínky až po Oparenské údolí průchozí.

Vedle práce na zeleni došlo také na kompletní nátěr laviček v okolí obce, nový povrch má i zábradlí kolem vodní nádrže a hrací prvky ve školce.

ČOV a kanalizace: Žádost o dotaci připravena

Velmi důležitý krok nastal v přípravě realizace dostavby kanalizace a čistírny odpadních vod. Ve spolupráci s odbornou administrací firmou byly připraveny veškeré nutné podklady a v době zpracování toto čísla byla podávána žádost o dotaci z Programu Ministerstva zemědělství ČR „Podpora výstavby a technického zhodnocení infrastruktury vodovodů a kanalizací“. V případě úspěchu této žádosti tedy bude chotiměřský projekt finančně podpořen, a to až do 70 % uznatelných nákladů. Rozhodnutí by mělo být vydáno na přelomu roku.

Oprava vodovodního řadu a cest

Jaké další práce v obci nás čekají v poslední třetině roku? Kromě vytrvalé údržby zeleně a prací s likvidací odpadů to bude také oprava drobného úniku vody z vodovodního řadu na jedné z přípojek nebo oprava dalších rozbitých úseků polních cest. Tuto činnost obec provádí pravidelně již několikrát rok ve spolupráci se společností Kámen Zbraslav – Lom Dobkovičky. Děkujeme za vytrvalou podporu a pomoc!

Dalším úkolem pro následující týdny je posudek stavu stromořadí na šotolinové cestě k nádraží a následná péče o tyto stromy. Posouzení vzniká na popud obce ve spolupráci s Odborem životního prostředí Lovosice, neboť velká část javorů z náhradní výsadby provedené v době stavby dálnice D8 odchází především kvůli nedostatečnému prostoru. Výsadba byla provedena velmi hustě a hrozí, že v pozdějších letech by mohla zahynout většina stromů. Odborným prořezem by stromy získaly prostor a mohly nadále zdravě růst.

Ze života obce

CHOTIMĚŘSKÉ HRY A NOHEJBALOVÝ TURNAJ ODSTARTOVALY LETNÍ PRÁZDNINY

Pět let existence sportovního hřiště v Chotiměři oslavila obec první prázdninový víkend tradičním dnem plným sportu a zábavy. Chotiměřské hry nabídly dětem pohybové a dovednostní disciplíny, ve kterých mohly prokázat šikovnost, mrštnost i rychlost. Střelba na fotbalovou i hokejovou branku, překážková dráha, skoky v pytlích, hod na koš, šipky, to je část z nabídky stanovišť, na kterých malí sportovci sbírali body, které následně proměnili v provizorním krámku za věčné ceny.

V druhé polovině odpoledne se hřiště proměnilo na bitevní pole nohejbalových mistrů. Sešlo se celkem osm týmů, které si to po roce rozdaly v boji o putovní pohár Chotiměřská smeč. Hrál se skvělý nohejbal, bavili se borci na place i fanoušci. Vítězem se nakonec stal tým Gardy SKV ve složení Michal Nohál, Milan Hýn a Jakub Wajshajtl. Radost a dobrý pocit z povedené akce ale měli všichni účastníci. Gratulujeme a děkujeme!

Nové běžecké rekordy i exhibice seniorů

Nádherné letní počasí, krásná trať Oparenským údolím, více než pět desítek nadšených běžců všech věkových kategorií. Takový byl Olympijský běh v Chotiměři, který se v této lokalitě konal už po šesté. Letošní ročník navíc přinesl traťové rekordy v hlavních kategoriích a také unikátní exhibiční závod seniorů.

Jako první se na trať vydali předškoláci. Na sprinterské trati Českou ulicí kralovala Emička Kuperová a Vojtík Hurt. Pochvala rozhodně patří všem předškolákům, kteří se přišli proběhnout a ochutnat sílu sportu už v předškolním věku.

Na trati 1500 metrů závodili školáci a ovládl ji domácí běžec Láďa Šupolík v čase 7 minut a 15 vteřin. V kategorii dívek zvítězila stejně jako před rokem Karin Vilímová časem 7:38.

Novinkou programu Olympijského běhu se letos stal exhibiční závod seniorů. Tzv. pěšosprint zlákal i díky trpělivému lanaření paní Hřebíkové dva-

náct babiček a dědečků, kteří dle svých možností proběhli či prošli sprinterskou trať a potvrdili, že věk je jen číslo. O výsledek zde rozhodně nešlo, hlavní bylo užít si v pohybu přátelskou atmosféru, být společně při tom a zapojit se aktivně do života v obci. Povedlo se, odměnou bylo hlasité skandování přítomných fanoušků a několik obřích potlesků pro všechny zúčastněné. Sme-káme a děkujeme!

Přesně v 18:00 pak odstartoval hlavní závod. Na šestikilometrovou trasu vedoucí Oparenským údolím kolem Černodolského mlýna přes Velemín zpět do Chotiměře se vydalo dvacet běžců. A nabušená startovní listina přinesla nové rekordní časy. Mezi ženami byla nejrychlejší Andrea Hauserová historicky nejrychlejším časem 30 minut a 34 vteřin. Absolutně nejrychlejším závodníkem pak se pak stal Míra Vokálek z Litoměřic, který prolétl trať časem 24:06 a o vylepši tak letitý rekord o více než minutu.

OLYMPIJSKÝ BĚH 2025: VÝSLEDKOVÁ LISTINA

KATEGORIE PŘEDŠKOLÁKŮ

Pořadí	Příjmení	Jméno	Pořadí	Příjmení	Jméno
1	Kuperová	Emma	1	Hurt	Vojta
2	Kuperová	Rozálie	2	Růžička	Václav
3	Rainerová	Anna	3	Chod	Filip
4	Rainerová	Gabriela	4	Vrba	Matyáš
5	Egreši	Matylda	5	Johanovský	Jáchym

KATEGORIE ŠKOLÁKŮ

Pořadí	Příjmení	Jméno	Čas	Pořadí	Příjmení	Jméno	Čas
1	Vilímová	Karin	7:38 min	1	Šupolík	Ladislav	7:15 min
2	Vokálková	Jana	7:55 min	2	Bartoš	Václav	8:18 min
3	Rejzková	Vanesa	8:54 min	3	Zacko	Dan	9:14 min
4	Rejzková	Sabina	9:14 min	4	Egreši	Alfréd	10:25 min
5	Sedláková	Nicollete	11:50 min				
6	Zacková	Barbora	12:01 min				
7	Hýnová	Julie	12:10 min				

HLAVNÍ ZÁVOD

Pořadí	Příjmení	Jméno	Čas	Pořadí	Příjmení	Jméno	Čas
1	Hauserová	Andrea	30:34 min	1	Vokálek	Miroslav	24:06 min
2	Škvorová	Renata	32:03 min	2	Huleš	Josef	25:06 min
3	Krumbholcová	Ála	36:12 min	3	Hýn	Milan	25:40 min
4	Růžičková	Veronika	41:15 min	4	Karčík	Ondřej	25:57 min
5	Jandová	Lenka	41:55 min	4	Náhlavský	Ondra	27:01 min
5	Egreši	Markéta	48:53 min	6	Vokálek	František	27:24 min
				7	Holý	Ondřej	27:33 min
				8	Wajshajtl	Matěj	27:55 min
				9	Kupera	Pavel	28:06 min
				10	Rainer	Jaroslav	30:02 min
				11	Nohál	Michal	31:46 min
				12	Janda	Martin	33:07 min
				13	Růžička	Matouš	34:07 min
				14	Přikryl	Jan	34:25 min

**OLYMPIC
DAY**

Výlety za zvířaty i k jezeru a rozloučení se školáky

Závěr školního roku byl v naší mateřské školce ve znamení výletů a také loučení s dětmi, které po prázdninách míří do školy.

Na sklonku školního roku děti vyrazily například k jezeru Most, kde se vyřádily na oblíbených prolézačkách a houpačkách. Spoustu zážitků přinesl i další výlet, tentokrát do Zooparku Zelčín. Největší kontaktní park v Čechách je sice kousek cesty, ale vyplatilo se. Děti se dostaly do těsné blízkosti mnoha zvířátek, povozily se na koních a zaskákaly si na parádních nafukovacích trampolínách.

Těsně před odchodem na prázdniny přišla na řadu také tradiční besídka a rozloučení se školáky. Jasmínka, Emička a Matyášek jdou po prázdninách do první třídy, a proto všichni dostali od mateřské školky dárky a upomínky na léta strávená v Chotiměři. Součástí besídky pak bylo pásmo písniček, říkanek a tanců ve znamení střídání čtvrtá ročních období.

Poděkování za přípravu nejen této akce, ale také za celoroční starost a péči patří paní ředitelce Evě Loskotové, učitelce Marušce Šichmanové i Báře Sojkové. Děkujeme a přejeme povedený školní rok 2025/26.

Chotiměř před stoletím

V pravidelném ohlédnutí do minulosti obce se dnes podíváme o něco hlouběji než jen o půlstoletí. Zamíříme až na samotný přelom 19. a 20. století. Přivedl nás k tomu nález pravděpodobně nejstaršího dochovaného vysvědčení z chotiměřské školy (Volksschule Kottomirsch).

Pátrání: Obyčejný kluk z Oparna vyučený zámečníkem

Tehdy šlo pochopitelně ještě o školu německou a dle vysvědčení, které v jinak strohém profilu obce Chotiměř-Kottomirsch zveřejnil německo-český spolek Deutschböhmén, navštěvoval místní Volksschule také žák jménem Adolf Frieser, narozený 30. dubna 1891. Zmíněná školní zpráva mu byla vystavována průběžně po každém čtvrtletí druhé třídy školy v ročníku 1903/1904.

Jak se sami můžete přesvědčit, šlo o žáka s lepším průměrem, byl šikovný například v náboženství, zlepšoval se v tělocviku, naopak z psaní a čtení měl celý rok trojku. Zajímavostí je, že už tehdy bylo třeba mít omluvené hodiny a malý Adolf v Chotiměři hodnoceném roce posbíral hned pět neomluvených.

Chotiměřské noviny samozřejmě pátraly důkladněji po osobě Adolfa Friesera a díky stránkám sdružujícím rodokmeny (Geneanet.org, přední genealogický web v Evropě) a dalším odkazům sudetoněmeckých spolků se podařilo dohledat stručnou historii této rodiny.

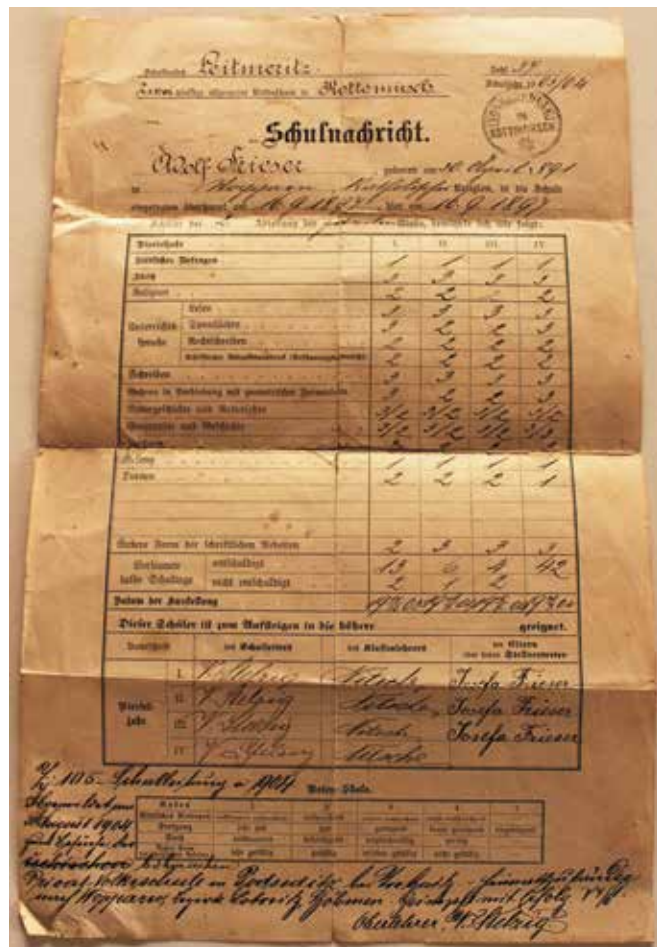
Dozvídáme se, že Adolf, narozený ve čtvrtek 30. dubna 1891, žil v obci Oparno (Wopparn) v domě s čp. 1 (viz fotografie) a později zemřel v Rakousku. V Oparně žila tato rodina již od přelomu 16. a 17. století. Jeho otcem byl Wenzel Frieser (1850–1900) a matkou Josefa Kraus (zemřela 1921). Adolf byl z celkem sedmi sourozenců. Jeho ženou se stala ve čtvrtek 1. února 1921 Marie Frieser pocházející z Malých Žernosek (Kleinczernosek). Z dále přiloženého výučního listu se dozvídáme, že se mladý Adolf vyučil v Lovosicích v letech 1906–1909 zámečnickem (schlosser). Pátrání je díky dalším internetovým odkazům a proklikům zajímavé a pokračuje například k jednomu z potomků jménem Wenzel. Ten byl vojá-

kem a padl coby desátník na frontě v Normandii těsně po vylovení spojenců 20. června 1944. Muž pocházející z Oparna je tak pohřben na největším německém vojenském hřbitově nedaleko pláže Omaha na severu Francie.

Při pročítání těchto pramenů, prohlížení fotografií a sledování jednotlivých linií rodin má člověk pocit, že čte o úplně jiném místě, o cizí zemi anebo stovky kilometrů i let vzdálených osudech. Přitom jde jen o 100 let. Pár generací, které tu byly před námi. Pouhý zlomek v porovnání s tím, jak dlouho lidé žijí třeba právě v Chotiměři a okolí. Je to opravdu nedávno, v podstatě jen chvílka. Je dobré se někdy zastavit a uvědomit si, že i my jsme tu jen jednu takovou chvílku.

VÝUČNÍ LIST

NEJSTARŠÍ DOCHOVANÉ
VYSVĚDČENÍ Z TEHDEJŠÍ
CHOTIMĚŘSKÉ ŠKOLY
(VOLKSSCHULE KOTTOMIRSCH)

Chotiměřský letňák přivezl Moře na dvoře

Letošním prázdninovým kinem v Chotiměřském letňáku na hřišti u sušárny byl nový český film *Moře na dvoře*. Podřipský biograf tuto milou nostalgickou komedii v hlavní roli s Ondřejem Vetchým, Lindou Rybovou a Sarou Sandevou přivezl do Chotiměře 4. července a vzhledem k tomu, jaké byly následné průměrné teploty toho měsíce, šlo o luxusní večer. Krásný západ slunce, dobroty z grilu, popcorn, pivečko a k tomu film, který se povedl. Svědčí o tom potlesk na konci promítání i několik recenzí z populární databáze filmových diváků ČSFD.

Recenzent Filfox: „Takto citlivě, stylově a netrapně natočený český film jsem už dlouho neviděl. Připomnělo mi to trochu poetiku mých oblíbených Básníků a vůbec celý ten retro nádech filmu opravdu svědčil. Jasně, vztahové zvraty člověk viděl na kilometr daleko a dialogy občas šustily papírem, ale chápu to jako vedlejší produkt toho, že scenárista si fakt dal záležet na tom, aby děj působil uceleně a všechno, co se rozehraje, se také dohrálo – jako šachy. To se pak člověk nějakým těm filmovým klišé nevyhne. Opravdu palec nahoru.“

Recenzent Malarkey: „Martin Horský umí točit a psát hezké, lidské příběhy. A ne jinak je tomu zde. Praha má šarm, herci jsou super příjemní, atmosféra je taková nonšalantní. Celé to pozorujete

s takovou chutí jako když špiclujete klíčovou dírkou někoho, o kom Vás zajímá úplně všechno, protože je to veskrze hodně zajímavý člověk. Je to hezké, milé a když nad tím přemýšlím, tak mám skoro pocit, že podobné filmy tady nikdo jiný netočí. Kéž by jich bylo víc z různých prostředí. Nejen z Prahy. Což mi tedy brzo splní režisérův příští film.“

Recenzent Falkner: „Musím vyjádřit své velké a příjemné překvapení, už dlouho jsem neviděl český film, který bych nejen ve zdraví přežil, ale byl po něm dokonce příjemně naladěný a všestranně spokojený. Scénář, režie i herecké výkony se pěkně doplňují a je to prostě celkově milé, přitom ne hloupé, občas normálně životně smutné. A pes Pampeliška byl ňůu.“

Podpořil Ústecký kraj

Hasiči dál modernizují výbavu

Letní čas přinesl členům jednotky dobrovolných hasičů Chotiměř další radost v podobě obnovy části důležité výbavy. Díky výrazné dotační podpoře Ústeckého kraje mohl být pořízen především zásahový software a hardware pro výjezdová vozidla, kalové čerpadlo či proudnice.

Nákup v celkové hodnotě 166 700 Kč se povedl díky rozhodnutí Rady Ústeckého kraje, která souhlasila s poskytnutím dotace obci Chotiměř ve výši 150 000 Kč. Dotační Program na podporu JSDHO a ostatních složek IZS tak výrazně pomohl zlepšit vybavení dobrovolníků nejen z naší obce.

Jakou konkrétní výbavu společná jednotka obcí Chotiměř – Velemín díky podpoře Ústeckého kraje (smlouva 25/SML1968/SOPD/INF) získává? Jedná se především o zásahový software

a hardware pro výjezdová vozidla HZS/SDH Gina Tablet.

Tento produkt českého výrobce pomáhá zachraňovat životy při živelných katastrofách po celém světě. Základem je softwarová mapová technologie pro počítače, tablety a mobilní zařízení, která uživatelům umožňuje navigaci obtížným terénem, koordinaci týmů a efektivní výměnu informací. GINA je stále častěji ve službách českých hasičů (ale i dalších složek IZS), které naviguje k zásahům nebo zajišťuje komunikaci s operačním střediskem. Výjezdy pro jednotlivé posádky jsou předávány pomocí výjezdových tabletů.

Další součástí nové výbavy je pak například kalové čerpadlo Extol 110 SP, pět nových svítilen na přilbu, proudnice, přiměšovač a další drobné technické a lezecké vybavení.

Den obce

Sobota 16. srpna vstoupí do kronik jako den, kdy povolila téměř čtyřicetistupňová vedra a uskutečnil se Den obce Chotiměř. Právě teplotní zlom výrazně pomohl zážitku, který lidé z Chotiměře a okolí k výročí 35 let nezávislosti obce několik týdnů chystali a který se prostě povedl. Jakých bylo jeho 3 + 5 NEJ?

3 + 5 toho nejlepšího k 35 letům samostatnosti

Věděli jste že...

První Den obce se odehrál přesně před deseti lety. Jako oslavu 25 let od nabytí samostatnosti jej 29.8. zorganizoval Vašek Douša s partou přátel kolem spolku Pro Chotiměř ve spolupráci s obcí. Povedenou fotogalerii, která tento den připomíná, naleznete na stránkách obce.

1. MYSLIVCI Do přípravy letošního Dne obce se intenzivně zapojil také MS Kubačka. Parta pod vedením Pavla Kopeckého připravila skvělý guláš z divočiny, vědomostní hru pro malé, střelnici a projížďky lodkou na rybníku Kačák a ukázky unikátních trofejí i skvěle vycvičených barvářů.

2. COOL CAFÉ Dokonalá vesnická kavárna spolku Pro Chotiměř se již stala tradicí. Letošní nabídka frapé a dalších produktů byla opět nepřekonatelná a mnoha návštěvníkům, kteří byli na Dni obce Chotiměř poprvé, spadla brada. Samozřejmě do kávy.

3. PĚNA Hromada pěny z klasického březového šamponu se klukům z naší jednotky daří pravidelně. Letos to byl opět nádherný kopec, ale ještě povýšený mírným větříkem, který po hřišti pofukoval. Právě ten několik minutu povaloval stovky chomáčů nad plochou a vznikl tak jedinečný moment pro oči i pro duši. A odvážlivci, kteří zkusili výlet plošinou zapůjčenou SDH Prackovice, pak měli zážitek doslova nejvyšší úrovně.

4. MICHAL KAVALČÍK Známý moderátor a herec přijel nečekaně, ale tím milejší jeho účast v druhé polovině Dne obce byla. Ochotně se fotografoval, pozdravil své příznivce, při soutěžích bavil děti i dospělé. Chlapík, dříve vystupující také jako Ruda z Ostravy, ochutnal gulášek, kávičku a už se těší, až se zase do Chotiměře vrátí.

5. KONÍCI Dva nádherní koně se po roce vrátili do obce, aby povozili zájemce a umožnili ten nekrásnější pohled na svět. Poděkování Jezdeckému klubu Písty za dovezení a svezení.

6. KREATIVNÍ DÍLNY Markéta z dílny „Pro píрко“ otevřela výrobu šperků z přírodního materiálu, Ivana z Režného Újezda zase provizorní tetovací salon. Každé děcko si tako odnášelo ze Dne obce nějaký suvenýr a další malou radost.

7. ŠERMÍŘI Vidět rytíře v plné zbroji je zážitek, poprat se s rytířem v plné zbroji ještě větší a porazit takového středověkého frajera ten úplně největší. Dětem z Chotiměře se podařilo v rámci programu skupiny historického šermu z Litoměřic Soldáti.

8. H2M Muzika hrála, břinkala! Děkujeme partě muzikantů z nedalekého Března, která do toho dala vše a stálo to zato. Večerní zábava se vydařila i díky jejich povedenému vystoupení a radosti, s jakou muziku předávají. Michalovi, Milanovi, Honzovi a jejich partě velké díky!

Tenkrát v 50. letech

Budova bývalé chotiměřské školy je víc než jen zdivo a střecha, je to místo s nezaměnitelným géniem loci, duchem místa, který přetrvává navzdory času. V roce 1913 zde byla postavena nová moderní stavba v rezidenčním stylu, určená převážně pro německou většinu obyvatelstva.

Po vzniku Československa se začala psát nová kapitola a od roku 1928 ve vsi fungovala i česká škola, nejprve v pronajatých místnostech, později v samostatné budově, dnešní mateřské školce, dokončené roku 1938.

Po druhé světové válce se vyučování přesunulo zpět do původní budovy, která se stala běžnou českou venkovskou školou. Výuka se zde střídala v češtině a němčině podle historických událostí a složení obyvatelstva. Fungovala až do roku 1978, kdy byla kvůli nízkému počtu dětí uzavřena. Dnes jsou v historické budově byty a kanceláře obecního úřadu, ale její stěny si stále pamatují dětský smích, šustění sešitů i vůni zeleniny ze školního políčka.

„Byla to dvoutřídka,“ začíná své vyprávění Milda Effler, který do chotiměřské školy nastoupil v roce 1956. „V jedné třídě se učili prvňáci a čtvrtáci, ve vedlejší druháci a žáci třetí třídy. Nás prvňáků bylo asi devět

a čvrťáků chodilo podobně, v jedné učebně sedělo tedy kolem dvaceti dětí nejen z Chotiměře, ale docházely také z okolních vesnic: Dobkoviček, Hrušovky, Kletečné, Zbožné nebo Oparna.“

Škola byla prostorná, s dvěma velkými třídami v přízemí. „Seděli jsme v dřevěných lavicích, psali perem, které jsme namáčeli do kalamáře. Pohroma byla, když se inkoust rozlil. Černě natřená tabule stála na zemi, mazala se mokrou houbou. V patře se později nacházela tělocvična, ale většinou jsme cvičili venku, běhali po zahradě a otužovali se.“

Nezapomenutelnou postavou byl učitel Josef Malý, přezdíváný Budulínek. „Byl přísný, ale spravedlivý. Když někdo zlobil, šlápl mu na špičky nebo ho zatahal za vlasy nad ušima. Někdy jsme za trest zůstávali po škole, stáli v koutě, možná jsme i klečeli, ale většinou jsme se snažili být hodní. Měl respekt. Pan učitel psal také chotiměřskou kroniku, byl to člověk, který školou žil, také proto jsme měli hezký prospěch a dobré základy pro další vzdělávání a život. V sousední třídě učila jeho žena Marie Malá, ale tu jsem na žádnou hodinu neměl, s námi do školy chodily i děti pana Malého Václav a Marie.“

Učili jsme se číst, psát, počítat, od čtvrté třídy byla povinně i ruština. Chodili jsme zpívat na národní výbor na návsi, někdy i písně o Stalinovi, to k době patřilo.“

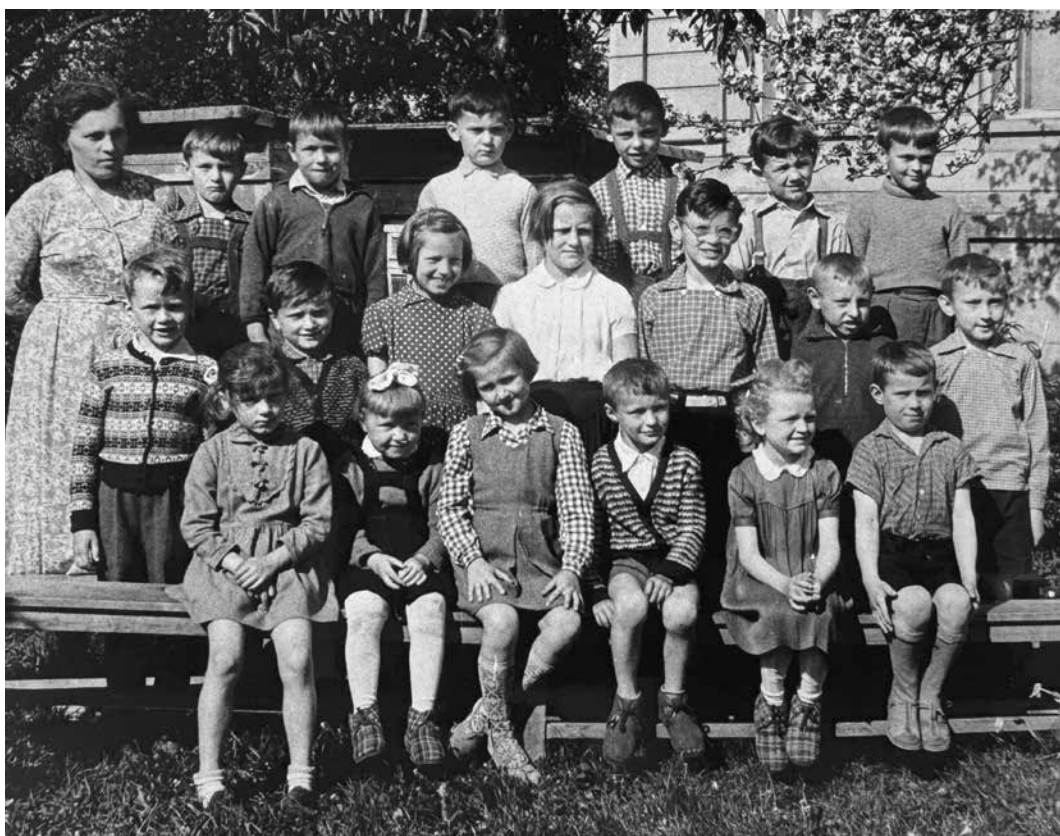
Škola ale nebyla jen o učení. „Pan Malý vedl Mičurinský pěstitelský kroužek – sázeli jsme zeleninu, hlavně tuřín. Sbírali jsme mandelinku, amerického brouka, který ničil brambory. Políčko se nacházelo za školou, kde je dnes dům Jiřího Rejzka, ohraničovala ho nízká zídka s plotem, za kterým vedla pěšinka na nádraží, chodili jsme tudy zkratkou na vlak.“

Na školní pozemek se vstupovalo velkou kovovou branou, od které vedla cesta zahradou až ke krásně zdobeným vstupním dveřím, někdo si je bude zcela jistě ještě pamatovat. „I dnes musíte před vchodem do budovy stoupnout na schod, který je ošlapaný všemi bývalými chotiměřskými školáky. Uvnitř se topilo ve vysokých kamnech, snad litinových, které krásně hřály a zpříjemňovaly nám sychravé zimní dny.“

Výlety jako dnes se nepořádaly, ale děti chodily na procházky do údolí. „Poznávali jsme přírodu, učili se venku. Svačinu jsme si nosili z domova, chleba se sádlem, jablko. Pilo se z vodovodu, žádné lahvičky.“

Doma jsme museli pomáhat na zahradě i se zvířaty. Ale škola byla místo, kde jsme se společně smáli, opisovali, pošťuchovali se a měli spoustu kamarádů.“

„Všechno samozřejmě nebylo ideální, to ale není v žádné době, přesto na léta v chotiměřské škole vzpomínám jako na ta nejkrásnější, na čas dětských her a přátelství. Ale některé historky si s dovolením nechám raději pro sebe.“

MYSLIVECKÝ
SPOLEK
KUBAČKA

Srdcem myslivec

SERIÁL

1.-3. díl

Ahoj, přátelé přírody a myslivosti!

V červnu jsme na facebookové stránce našeho mysliveckého spolku odstartovali nový devítidílný seriál o myslivcích, jejich tradicích, mluvě a životě v přírodě. Dnes bychom ho rádi představili i Vám, čtenářům Chotiměřských novin.

Přiblížíme Vám, co všechno obnáší myslivost, jaké hodnoty vyznáváme a proč je pro nás ochrana přírody tak důležitá. Nahlédněte s námi do světa myslivosti i i práce našeho místního spolku Kubačka.

Myslivosti zdar!

CO JE MYSLIVOST?

Myslivost není jen o lovu – je to především péče o zvěř a přírodu kolem nás. Myslivci se starají o to, aby v našich lesích a polích žila zdravá a vyvážená populace zvířat, přikrmují zvěř v zimě, chrání ji před nemocemi i predátory a pomáhají udržovat přírodní rovnováhu. Myslivost je také bohatá na tradice, zvyky a jedinečnou mluvu, které se dědí z generace na generaci.

I díky myslivcům máme krásnou krajinu plnou života a zachováváme odkaz našich předků. Myslivost je srdeční záležitostí, která spojuje lásku k přírodě, úctu ke zvěři a odpovědnost za naši krajinu.

SMYSL A CÍLE MYSLIVOSTI

Když se řekne myslivost, mnozí si představí lov. Ve skutečnosti je však myslivost mnohem pestřejší. Jejím hlavním cílem je ochrana a péče o zvěř, krajinu a přírodní bohatství. Myslivci přikrmují zvěř, vysazují remízky, zakládají zvěřní políčka a obnovují ekosystémy.

Součástí myslivosti je také udržitelný lov, který pomáhá regulovat stavy zvěře a předcházet škodám na polích či v lesích. Myslivci chrání nejen přírodu, ale i zdraví obyvatel. Důležitou roli hraje i výchova, vzdělávání a předávání tradic.

Myslivost je komplexní činnost, která pomáhá udržovat rovnováhu v krajině a předává hodnoty dalším generacím. Zajímá vás, jak vypadá myslivost v praxi? Přijďte se podívat na některou z našich akcí!

KDO JE MYSLIVEC?

Myslivec není jen člověk s puškou v lese. Je to ochránce přírody, správce krajiny a nositel tradic. Myslivost je celoživotní poslání, které začíná daleko dříve, než zazní první výstřel. Myslivec pečuje o krmelce, napajedla, vysazuje stromy, obnovuje remízky a pomáhá zvěři přežít náročná období.

Rozumí přírodě, zná její zákonitosti a vnímá les jako propojený celek. Jeho úkolem je nejen regulace početních stavů zvěře, ale i péče o její zdraví a pohodu. Chrání ohrožené druhy, monitoruje výskyt nemocí a předchází škodám.

Myslivec je také strážcem tradic a hodnot, které se předávají z generace na generaci. Je průvodcem pro ty, kteří teprve objevují krásu lesa, a inspirací pro mladé, kteří chtějí pokračovat v odkazu našich předků.

Myslivec je myslivcem srdcem – s úctou k přírodě, zvěři i lidem.

Z okolí

„Nebojte se dělat chyby,“ radí mladým fotbalový kapitán Jára Rainer

Na zádech nosí osmičku, na levé ruce má kapitánskou pásku a srdcem reprezentuje rodinu, která po tři generace pomáhá utvářet velemínský fotbal. Součástí kabiny i zázemí SKV byli tatínek, strejdové i děda Rainerové. Právě nejstarší z nich byl dokonce u samotných poválečných začátků klubu, který v letošním roce slaví 80 let od založení. A fotbalový osud to letos v létě poskládal pěkně symbolicky. Nejprve jako kapitán vystoupil na červnových oslavách, poté vyhrál malý exhibiční turnaj a první srpnový víkend pak zvedl nad hlavu pohár pro vítěze turnaje, který nese právě jméno dědečka, tedy Memoriálu Josefa Rainera. „Moc si toho vážím, součástí historie SK jsem vždycky chtěl být,“ říká náš chotiměřský soused a tahoun velemínské kabiny Jára Rainer.

Velemínský sportovní klub tento rok slaví 80 let od založení. Ty jsi kapitánem A týmu a jméno Rainer se prakticky od založení díky tvému dědečkovi, tatínkovi i strýcům výrazně zapsalo do historie klubu. Co pro Tebe znamená SKV?

Abych řekl pravdu, tak to hodně vnímám. Vždycky jsem věděl, že jednou chci být součástí SKV a být zapsán v historii klubu. Už od malička jsem s tátou objížděl jak mistrovská utkání, tak zimní halové turnaje. Byl jsem věrný fanoušek odjakživa a teď už jen zbývá tu zanechat nějakou konkrétní stopu. A to při nejmenším takovou, jakou zanechali a zanechávají moji předchůdci a jmenovci. Mým přáním je vyhrát hlavní soutěž a zažít mistrovské oslavy ještě jako hráč, tak doufejme, že se to povede ještě předtím, než dostanu povolávací dopis do staré gardy. A to může přijít každým rokem, takže moc času už nemám (smích).

Začínal jsi v Lovosicích, sám jsi prošel za dosavadní kariéru několik klubů, poznal jsi i zázemí větších týmů, nakonec ses vrátil do Velemína. Co tehdy byla ta hlavní motivace, která tě přivedla do okresu?

Předtím, než jsem přišel do SKV, jsem působil v Sokolu Vraný (1.A. třída), kde jsem byl nadmíru spokojený. Skvělá parta i zázemí. Ale bohužel to nešlo skloubit s prací, která mi bere dost času,

a tak přišla doba na to, co viselo ve vzduchu a co prostě přijít muselo. Vlastně, abych pravdu řekl, jsem se těšil až budu jednou nastupovat za SKV.

Áčko aktuálně hraje III. třídu, což je od letošní sezóny nově 9. liga. Co říkáš na to, že jsi ještě defacto zahraješ ligu?

Upřímně, vždycky jsem tušil, že moje výkony jsou téměř ligové. Takže bylo otázkou času, kdy to přijde (smích).

SK Velemín na jaře ukončilo sezónu na 5. místě. Jsi s tím jako kapitán spokojen?

Spokojený bych byl do třetího místa, na druhou stranu je těžké mít nějaké větší nároky. Nemáme tak široký kádr, abychom se scházeli ve stabilizované sestavě. A tak jsme během sezony ztratili body i tam, kde jsme nemuseli. Určitě ale nechci říkat, že to je zklamání. Máme v kádru šikovně mladé i starší hráče a věřím, že přijde i ta vytoužená mistrovská sezóna.

Teď stojíme na startu nové sezóny. S jakým cílem do ní jdeš jako jeden z lídrů týmu?

Momentálně ještě nevím, s jakými posilami přijde trenér do přípravy, ale určitě bych chtěl minimálně zopakovat letošní ročník, to znamená do pátého místa.

"Byl jsem věrný fanoušek odjakživa a teď už jen zbývá tu zanechat nějakou konkrétní stopu."

Pojďme chotiměřským lehce přiblížit svět hráče vesnického fotbalu. Máš nějaké předzápasové rituály a zvyky, které nevynecháš?

Kdybych měl vypíchnout jednu věc, tak je to tradiční Alpa. To je jednoznačně nejlepší mazání a musím se přiznat, že když si dám kapku před zápasem i na jazyk, tak to není vůbec na škodu (smích).

Sleduješ svoji výkonnost prostřednictvím sporttesterů a aplikací nebo jsi přírodaák a makáš čistě na pocit?

Na zápas si občas vezmu hodinky, abych věděl, jak aktivní jsem byl, ale většinou je to podobné. Pouze to někdy bolí více, záleží, jak zodpovědný jsem byl večer před utkáním. Když si jdu pak zaběhat takzvaně "indivindy", tak samozřejmě mám hodinky s sebou a kontroluji čas, vzdálenost i spálené kalorie. A vidím, kolik piv jsem vypotil (smích).

Takže víš, kolik jako střední záložník naběháš za zápas a jak vyjdeš ze srovnání s profesionálním fotbalisty?

To vím naprosto přesně! Jako střední záložník mám vždy něco kolem 10 km za zápas. Sice to občas nevypadá, ale je to tak. Profesionální hráči naběhají něco kolem 12 km. Ale většina profi borců se motá také někde kolem 10 kilometrů. Záleží samozřejmě na pozici, na které hráč hraje. Stopeři a útočníci to mají mezi 8 až 9 km. A teď mi dochází, že to přejmenování našeho okresu na ligu vlastně tím pádem není vůbec od věci.

A může si dát hráč okresního fotbalu den před zápasem pivo? Ligový hráč by přece neměl...

Dřív jsem si myslel, že v okrese se pivo před zápasem může. Ale čím jsem starší, tak zjišťuji, že každé pivo navíc je druhý den na hřišti cítit. Někdy je to samozřejmě nevyhnutelné, ale je obrovský rozdíl, když si večer před zápasem dáte pět piv nebo vodu s citronem (smích).

Jsi zastáncem nejrůznějších pokut například za pozdní příchod na zápas nebo surfování na mobilu v poločase?

Rozhodně ano! Bohužel u nás ještě žádný pokutový systém nefunguje, ač jsme o něm s pokladníkem několikrát mluvili. Ano, musíme to zavést. Nezodpovědný přístup jak před zápasem nebo v průběhu nás může stát body a v konečném součtu může být každý bodík důležitý. Samozřejmě pokutový systém musí zahrnovat prohřešky jako mobil o poločas nebo pozdní příchod, ale rád bych tam viděl i vstřelený hatrick, červenou kartu za kecy nebo absence na dokopné. S pokladníkem to ještě doladíme.

Jak moc baví fotbal Tvé dvě dcery? Jsou Tvými fanynkami nebo jde balón úplně mimo holky?

Obě holky jsou rozhodně ty nejlepší a nejuvěrnější fanynky, co mám. Vždycky mě potěší a povzbudí, když je slyším z dětského hřiště křičet. "Tatínku do toho!".

Stojíš na prahu věku, kdy už budeš moci hrát za starou gardu. Na druhou stranu jsi jedním z pilířů áčka. Tak jaký je Tvůj plán fotbalové budoucnosti? Co dělá Jára Rainer za deset let?

Je fakt, že věk už na to mít budu. Ale vůbec si zatím nepřipouštím, že bych se měl stát stálým členem gardy. Nejsem samozřejmě naivní, věk nezastavíš a jednou to přijde. Ale doufám, že pár let ještě budu nápomocen A týmu. A kde se vidím za 10 let? To je dlouhá doba, bude mi nějakých 44, takže asi budu rád, když si odehraju poločas za gardu a dojdu do sprch po svých.

Každá kabina má ráda sázky, velemínská není výjimkou. Tak se pochlub, s jakou sázkou jdeš do nové sezóny a budeš mít díky tomu ještě větší motivaci?

To jste uhodili hřebík na hlavičku! Co se týče sázek v kabině, třeba kolik dám nebo nedám gólů, v tom si libuju! Bohužel jsem většinou ten, který prohrává (smích). Ale beru to jako jistou formu motivace, a to nikdy neuškodí. Na aktuální sezónu jsem zatím nikoho do sázky nezlanal, ale to nebude těžké. Vsadím se, že najdu někoho, kdo si ode mě rád vezme láhev dobrého rumu na konci sezony.

Bleskový dotazník Járy Rainera

Nezapomenutelný zápas

Každé derby s Milešovem.

Můj nejkrásnější gól

Velké Žernoseky – Velemín. Já výjimečně na pravé záloze. Ze středu přihrávka, já střelou z prvního dotyku zpoza vápna křížem a přímo do levé šibenice. Nebudu lhát, gólman se jen ohlédl a s pokorou šel vyndat míč ze sítě. Tedy alespoň tak nějak si to pamatuji (smích).

Nejlepší fotbalista, se kterým jsem hrál

Josef Galbavý, Tomáš Abrham, Patrik Lácha. Pepu a Tomáše jsem potkal ve svém působení v Sokol Vraný. Pepa Galbavý si prošel ligou, hrál i za Bohemku a Tomáš byl kladenský odchovanec. Oba neskutečný cit pro balon, hrát s nimi, to byla reklama na fotbal. A Páťa byl taky obrovský talent. Hrál i za reprezentaci U-19 a U-20. Ve finále ME 2011 devatenáctek dal dokonce gól Španělsku. A pár let na to jsme se potkali v jednom týmu ve Vraném. Mimochodem krásný příklad toho, že hlava je velmi důležitá, když se chcete udržet na profí úrovni. Jen talent prostě nestačí.

Můj fotbalový vzor

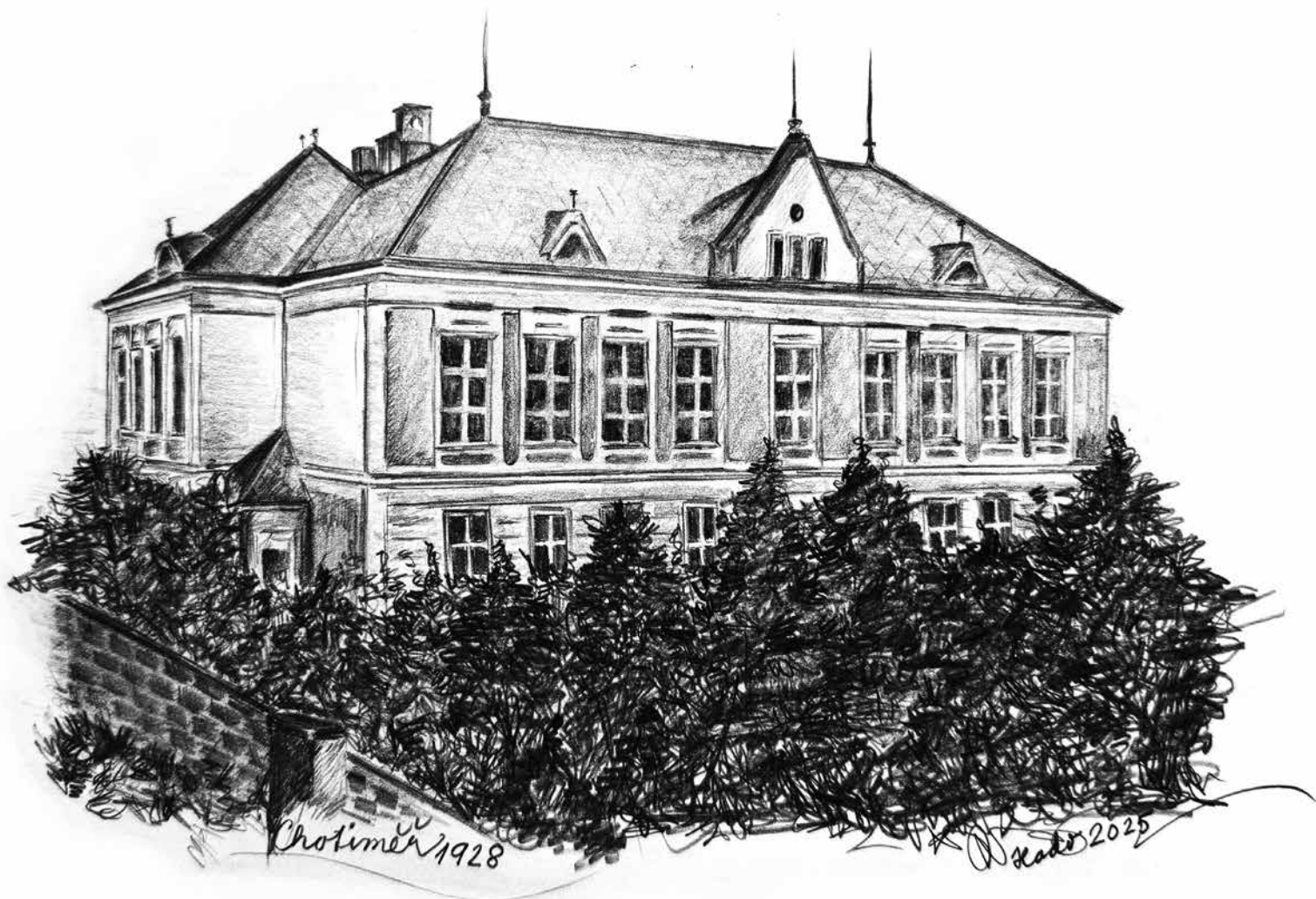
Tomáš Rosický. Bez debat. jako hráč na hřišti i mimo hřiště. Vedení míče a jednoduchost obejít protihráče, to mě vždycky bralo.

Nejlepší fotbalová rada, kterou jsem dostal

Trenér Maroš Klimpl a jeho první slova v kabině: "Hoši, nebojte se dělat chyby!" Velká pravda, které se držím dodnes. A ta rada vlastně může být užitečná i mimo hřiště.

Moje rada mladým klukům, kteří ve Velemíně s fotbalem začínají

Bavte se fotbalem. Makejte v tréninku i v zápase. Fotbal není individuální sport, držte partu v kabině i na hřišti. A hlavně: nebojte se dělat chyby!

Když roku 1913 byla postavena v Chotiměři nová škola, moderní budova s rezidenční fasádou, vysokými okny a štítem, působila majestátně a hrdě. Místní, převážně němečtí obyvatelé, na ni byli opravdu pyšní. Dodnes je stará škola nejhonosnějším domem ve vsi.

Krátce po otevření došlo k podivné události, o které se mluvilo dlouhá léta, jež měla nádech tajemnosti a nadpřirozena. I když je tento příběh dnes již zapomenut, možná nebude na škodu si na něj zavzpomínat.

Jednoho podzimního večera, kdy mlhy klesaly z okolních sadů a polí, mlčky zahalovaly budovu do podivného ticha, zůstal nový řídící učitel ve škole o něco déle. Seděl ve své třídě pohroužený do opravování úloh, když se najednou z horního patra ozval slabý zvuk, tiché kroky v postranní chodbě. Myslel, že snad některé z dětí zůstalo ve třídě, ale když zavolal, nikdo se neozval, kroky ustaly a on si myslel, že se mu pouze něco zdálo, ale od tohoto okamžiku měl pocit, že není v budově úplně sám. Vrátil se ke své práci, ale po chvíli zaslechl tlumené klepání, jakoby někdo po oknech letmo přejel prstem. Když zvedl oči, světlo petrolejových lamp na chvíli zesláblo a on na tabuli docela zřetelně, zahlédl bílý nápis: " Wir sind hier. " Jsme tady.

Vstal a šel se podívat blíž, ale na černé desce už nic nespátřil, pouze křídový prach se vznášel ve vzduchu. Uklidňoval sám sebe: "Mám vidiny, prach jsem zvířil svým překotným vstáváním." Ale divný pocit, strach a nejistota v něm zůstaly.

Kdyby se nedělo nic dalšího, patrně by na tyto strašidelné zážitky brzy zapomněl, ale od tohoto dne, vždy, když žáci odešli domů a budova osiřela, slychal učitel podivné zvuky, ťukání, skřípání, tiché

Tajemný příběh chotiměřské školy

vzdechy nebo osamělé kroky. A co víc, o podobných zážitcích někdy vyprávěli i ostatní zaměstnanci školy. Brzy se tyto zvěsti rozšířily i mezi žáky, kteří si se zatajeným dechem zajímavě vyprávěli o nadpřirozených jevech, o téměř neslyšné chůzi po školních chodbách, o šeptaných německých slovech, o jemném klepání na okenní tabule nebo o slabém skřípotu nového nábytku.

Podobné podivné události se opakovaly zvláště v prvních týdnech každého školního roku. Staří říkali, že v budově zůstalo něco po lidech, kteří tu kdysi na pozemku, kde se škola postavila, žili. Tradovalo se, že zde zůstává cosi neklidného, snad vzpomínky dávných obyvatel, jejich zážitky, ať už veselé nebo smutné, snad stín časů před přelomem velkých dějin.

A tak si děti i učitelé zvykli při odchodu ze školy ohlédnout se a zkontrolovat budovu, kde se ve večerním šeru občas zdálo, že se mezi záclonami mihla neznámá postava nebo obrys tváře, která nepatří nikomu z živých.

Někdo říká, že je to jen hra světla a dětská fantazie, jiní věří, že v této budově zůstalo od těch let něco nevysvětleného, možná připomínka založení vesnice, možná ozvěna těch, kteří zde budovali své domovy a nikdy zcela neodešli.

Zkuste i vy, podívat se v podzimních dnech, kdy je krajina zahalena tajemnou mlhou, na majestátní budovu chotiměřské školy, jestli nezahlednete něco tajemného nebo jestli vás nezamrazí v zádech, až budete kolem procházet, až budete mít pocit, že se na vás někdo mlčky dívá, protože každé místo s sebou nese svou historii a ukrývá osudy bývalých obyvatel. Vždy je dobré uvědomit si, kam patříme a kde máme své kořeny.

Volný čas

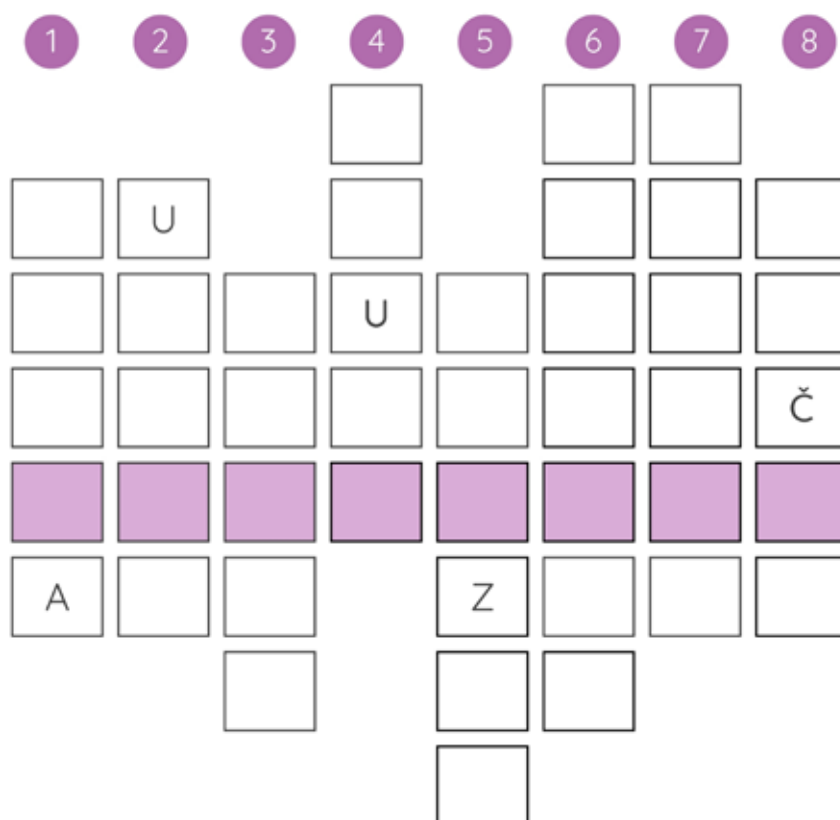
HRNEČKY NA CESTÁCH

Nekonečný fotoseriál Hrnečky na cestách napsal letos v létě své další pokračování. Díky rodině Šichmanových se plecháčky s logem obce podívaly do egyptské Hurghady i na Sázavu. Modré moře v pozadí jim opravdu sluší stejně jako zátiší s vážkou na břehu řeky.

Tomáš Rejzek zase provedl hrneček na motorce v polském Drawsku v rámci motocyklového závodu Enduro Rally. A bylo z toho skvělé 5. místo! Gratulujeme a těšíme se na další fotografie plecháčků z cest po Česku i zbytku světa.

TAJENKA

- 1 Podél silnice do Velemína
- 2 U dřevařského závodu
- 3 Obec pod Liščinem
- 4 Za vidaduktem vlevo
- 5 Obec pod Ostrým
- 6 Kamenolom
- 7 Údolí
- 8 Rybník

HÁDANKY

Žluté pochutnání, je jen na podzim k mání. Je sladké jako med, dej si ho hned teď. Co je to?

Běhá to po poli, draky to zvedá. Zalézá pod svetry, zima je, běda! Co je to?

Zelený, pichlavý ježeček, ukrývá malý dáreček, který má hnědý obleček. Co to je?

Kdopak klepe na okno, ale dovnitř nejde?

To je tíha! To je tíha, ach! Když to musím zvedat na botách!

Já jsem letec, a když mohu, vyletím si na oblohu, vysoko až do oblak... Hádej, kdo jsem?

hruška, vítr, kaštan, déšť, bláto, drak

PODZIMNÍ ŘÍKADLA

Končí léto, podzim je tu, chystají se ptáci k letu. Lette ptáčci leťte, na jaře se vraťte.

Hřej sluníčko ještě chvíli, zahrajem si na motýly. Na bělásky, na babočky, než tu místo nich budou létat bílé vločky, bude padat sníh.

Přišel podzim do zahrady, všechny barvy namíchá, s každým lístkem ví si rady, barvy na něj nadýchá.

Konec léta je tu, děti, podzimní už přišel čas, listí k zemi s větrem letí, plno zlata je tu zas.

A srpen končí, dny jsou zase bosé, rozkvetly astry ozývá se chlad, a babí léto padá do zahrad.

Chotiměřské recepty

Houbový quiche

Těsto:

250 g hladké mouky
150 g másla (nebo margarínu na pečení)
3 lžíce studené vody
1 vejce
Sůl

Náplň:

1 velká cibule
3 lžíce oleje
250 g čerstvých hub
100 g mražené zeleninové směsi s kukuřicí
100 g oblíbeného sýra
150 g smetany ke šlehání
3 vejce
sůl, mletý pepř, muškátový květ, petrželka

Ze všech surovin vypracujeme těsto, zabalíme ho do fólie a necháme v lednici hodinu odležet.

Na oleji osmažíme lehce cibulku nakrájenou na kostičky, přidáme houby a zeleninu, podusíme doměkka.

Směs necháme vychladnout. Vmícháme smetanu ke šlehání s rozmíchanými vejci, nastrouhaný sýr a dochutíme ji.

Těsto vyjmeme z lednice, pomocí fólie roztlačíme nebo rozválíme do vymazané koláčové formy a necháme vyšší okraje.

Propíchneme vidličkou a necháme ve vyhřáté troubě na 200 °C předpéct asi 15 minut.

Pak dovnitř nalijeme směs a dopékáme na 170 °C zhruba hodinu.

Houbová polévka se smetanou

Suroviny:

500 g čerstvých hub
200 ml smetany na vaření
1 velká cibule
3 lžíce oleje
1 lžíce hladké mouky
2 brambory
1 mrkev
plátek celeru
1 lžička mleté papriky
4 kuličky nového koření
1 snítka rozmarýnu
kmín, sůl, mletý pepř, petrželka
1 l vývaru (nebo vody)

Na oleji orestujeme nakrájenou cibuli. Přidáme nakrájené houby, kmín a restujeme asi 5 minut. Před koncem přidáme papriku.

Zalijeme vývarem, přihodíme brambory nakrájené na kousky, nastrouhanou mrkev, celer, rozmarýn a nové koření. Vaříme do poloměkka.

Ve smetaně rozmícháme mouku a vlijeme do polévky. Povaříme, dochutíme a na talíři posypeme nakrájenou petrželkou.

Těstovinový salát s houbami

Suroviny:

200 g čerstvé houby
20 g cibule
100 g rajčata
50 g drůbeží šunka
olej
30 g těstoviny dle libosti
15 g tvrdý sýr
80 g zelený salát
petrželka na ozdobení, sůl, pepř, drcený kmín

Na oleji orestujeme cibulku, přidáme kousky hub, osolíme, opepříme, okmínujeme a dusíme. Podušené houby doplníme plátky rajčat a krátce prohřejeme.

Nudle uvaříme v mírně osolené vodě "na skus". Scezené a okapané nudle promícháme s houbovou směsí, vmícháme nudličky šunky a posypeme strouhaným sýrem a petrželkou. Podáváme obložené na kousky natrhaným salátem.

OBNOVENÍ PROVOZU ORDINACE PRAKTICKÉHO LÉKAŘE PRO DOSPĚLÉ VE VELEMÍNĚ MUDR. ZDENĚK ŠKOLA

Ordinační hodiny:

- Pondělí: 7:00 – 12:00 (pouze sestra)
- Úterý: 7:00 – 14:00 (lékař + sestra)
- Středa: zavřeno
- Čtvrtek: 7:00 – 12:00, 14:00 – 18:00 (lékař + sestra)
- Pátek: 7:00 – 13:00 (pouze sestra)

Telefonní kontakt do ordinace: 416 597 312

Registrace:

K praktickému lékaři se můžete registrovat prostřednictvím webové stránky www.sestraemmy.cz.

Po zadání se registrujte k panu MUDr. Zdeňkovi Školovi (Polepy) a do poznámky uveďte, že máte zájem chodit k panu doktorovi do Velemína.

MUDr. Zdeněk Škola

Komunikujte se mnou přes ěmmy

www.sestraemmy.cz/medicus-polepy

